

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0470 van 1 juli 2014
in de zaak 1011/0926/A/8/0864

In zake: de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan Surmont
kantoor houdende te 3545 Halen, [REDACTED] 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 1 juli 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 26 mei 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen van 21 februari 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van twee varkensstallen bij een bestaand varkensbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 16 mei 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 juni 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen VAN DE WYNGAERT die loco advocaat Jan SURMONT verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 22 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van twee varkensstallen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 september 2010 tot en met 29 oktober 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 4 oktober 2010 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

In antwoord op uw bovenvermeld schrijven, heb ik de eer U mede te delen dat uit landbouwkundig oogpunt geen onverdeeld gunstig advies kan gegeven worden.

De constructies zijn verantwoord in het kader van de modernisering en verbetering van de uitbating een zeer groot wel slechts beperkt gesloten varkensbedrijf. Het is met deze uitbreiding ook de bedoeling dat de fokkerij volledig gesloten wordt en er geen biggen meer buiten het bedrijf aangekocht worden. De gebouwen stemmen bouwtechnisch overeen met wat voor de opgegeven bestemming en gebruik gangbaar is.

De inplanting achter de bestaande gebouwen kan aanvaard worden onder voorwaarde dat de vergunde vergistingsinstallatie ook effectief wordt gebouwd. Anders is het aangewezen de nu voorgestelde stallen op de plaats van de vergistingsinstallatie naast de bestaande gebouwen op te richten. De belangrijke indringing achteruit in open landbouwgebied wordt daarmee vermeden.

Verder moet ik over dit bedrijf herhalen wat in het advies ref. 09/0021G71020/203ILVAU dd. 02.02.2009 werd opgemerkt. Alles wat dit grondloos bedrijf verbruikt komt van elders en wat het produceert moet ook terug afgevoerd naar derden. Dat transport gebeurt over

een steenslagweg, Het MER-rapport besteedt aan de verkeershinder in punt 14.3.13 zelfs geen volledige pagina 261 aan dit probleem. Cijfers ontbreken volledig. Het gaat hier met zekerheid wel over meer dan 2000 transporten per jaar. Een eerlijke en volledige becijfering is absoluut noodzakelijk. Burgers die naar aanleiding van het openbaar onderzoek dat dan zelf maar gaan becijferen zullen zich allicht in het ootje genomen voelen. Hun reactie is te voorspellen.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen weigert op 21 februari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert de beslissing als volgt:

“ ...

Besluit

Het openbaar onderzoek wordt gesloten. Het college in vergadering van 29.11.2010 verleent ongunstig advies. Dit wegens de te hoge druk op de omgeving en de aanzienlijke bijkomende hinder voor een aanzienlijk aantal woningen die binnen het aanvoertraject liggen.

Op het ogenblik van huidige beslissing is trouwens de milieuvergunning nog niet aangevraagd.

Overwegende dat ingevolge art. 4.7.18 van de Vlaamse Codex, het college van burgemeester en schepenen voor dit dossier, een beslissing dient te nemen binnen een vervaltermijn van 105 dagen;

De vervaltermijn gaat in de dag nadat deze waarop het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager werd verstuurd; Indien geen beslissing wordt genomen binnen de vervaltermijn wordt de aanvraag geacht afgewezen te zijn;

Overwegende dat voor dit dossier een beslissing diende te worden genomen ten laatste op 08.01.2011

Overwegende dat deze termijn overschreden is;

BESLIST:

Artikel 1.

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van [REDACTED] BVBA met als adres [REDACTED] wordt stilzwijgend afgewezen...

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 9 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 mei 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 10 mei 2011 beslist de verwerende partij op 26 mei 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de redenen van het beroep zoals vermeld in voornoemde brief;

Gelet op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 mei 2011;

Gelet op de wens van de beroeper om gehoord te worden; dat alle partijen werden opgeroepen; dat op het onderhoud van 10 mei 2011 de heer [REDACTED], de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] (namens de stad) zijn verschenen;

Gelet op de opmerkingen van de aanwezige partijen geformuleerd tijdens de hoorzitting, die werden besproken en in overweging genomen door de deputatie alvorens te beslissen over het beroep;

Overwegende dat het beroep ertoe strekt vergunning te bekomen voor het bouwen van 2 varkensstallen bij een bestaand varkensbedrijf aan de [REDACTED] te Halen;

Overwegende dat het bedrijf bestaat uit een bedrijfswoning, een biggenstal (5000 biggen), 3 vleesvarkensstallen (3000 varkens), een rundveestal, een externe mestopslagtank en voedersilo's;

dat op het terrein eveneens een vergistingsinstallatie vergund is (rechts van de bestaande bebouwing);

dat voor deze installatie door deputatie op 21 augustus 2008 een milieuvergunning verleend is onder bepaalde voorwaarden en voor een termijn die eindigt op 31 december 2023;

dat de stedenbouwkundige vergunning door deputatie verleend werd op 29 oktober 2009;

Overwegende dat voorliggende aanvraag de afbraak omvat van een loods en het bouwen van 2 varkensstallen, die elk plaats bieden aan 4.800 vleesvarkens;

dat de 2 varkensstallen ingeplant worden vlak achter de af te breken loods en op circa 40 meter van de linker perceelsgrens; dat de afstand tussen de 2 varkensstallen 16 meter bedraagt;

dat elke stal uit 2 identieke constructies bestaat met een grondoppervlakte van 26.50 meter bij 75.60 meter en een kroonlijst- en nokhoogte op respectievelijk 3.00 meter en 7.11 meter ten aanzien van de nulpas (vloerniveau stal);

dat tussen de 2 constructies een open ruimte is van 2 meter;

dat aan de linker en rechter zijgevel van elke varkensstal 2 platforms (op niveau – 1.00 meter- met hellend vlak gerealiseerd worden;

dat aan de voorgevel van elke varkensstal een uitbouw met een grondoppervlakte van 13.35 meter bij 5 meter en met een kroonlijst- en nokhoogte van respectievelijk 3.00 meter en 5.14 t.a.v. nulpas voorzien wordt; dat de uitbouw een regenwaterput betreft van 50 m³;

dat bijkomend een buffervoorziening met een inhoud van 91.500 liter, een betonverharding van 1484 m² en een verharding met grasdallen (2847 m²) aangelegd wordt;

dat het terrein ook genivelleerd wordt;

dat de gevels van de stallen uitgevoerd worden in prefabbetonpanelen (Silex); dat de dakbedekking voorzien zal worden in vezelcement golfplaten (kleur zwart);

Overwegende dat naar de toekomst toe ook voor de vergistingsinstallatie een uitbreiding zal aangevraagd worden (tot 60.000 ton/jaar);

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan de aanvraag gesitueerd is in een agrarisch gebied; dat de agrarische gebieden, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en

de toepassing van de ontwerpgeroestplannen en de geroestplannen, bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel mogen bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven;

Overwegende dat er geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijke uitvoeringsplan of een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling van toepassing gelden;
dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een vergunning geweigerd wordt indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat het voorliggende project niet gesitueerd is in een mogelijk of een effectief overstromingsgevoelig gebied; dat de percelen volgens de watertoetskaarten gedeeltelijk infiltratiegevoelig en weinig gevoelig zijn voor grondwaterstroming;
dat het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij van 7 oktober 2010 voorwaardelijk gunstig is;

Overwegende dat volgens het zoneringsplan (B.S. 28/08/2008) de woning bij het bedrijf rood ingekleurd is, wat betekent dat het bedrijf gelegen is in een individueel te optimaliseren buitengebied;
dat het advies van Infrax van 27 oktober 2010 voorwaardelijk gunstig is;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschriften ingediend werden;

Overwegende dat het bedrijf gelegen is in agrarisch gebied op de rand met een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en op korte afstand van een natuurgebied;
dat in een straal van 2 km rond het bedrijf zich een aantal bosgebieden bevinden; dat het dichtstbijzijnde bosgebied zich op zowat 1,3 km ten oosten van het bedrijf bevindt;
dat op zowat 3,75 km het VEN-gebied 'de Getevallei te Geetbets' ligt en op ongeveer 4 km van het bedrijf het vogel- en habitatrichtlijngebied 'de Demerwallei';
dat de dichtstbijzijnde relictzone zich op 75 meter ten noorden van het bedrijf bevindt;
dat binnen een straal van ongeveer 400 meter zich geen woningen bevinden;
dat het dichtstbijzijnde woongebied met landelijk karakter zich op ongeveer 670 meter van de bedrijfsgrenzen bevindt;

Overwegende dat het Departement Landbouw en Visserij – departement Landbouw en Visserij Limburg vanuit landbouwkundig oogpunt geen onverdeeld gunstig advies verleend heeft;

Overwegende dat het advies van het hoofdbestuur Duurzame Landbouwoontwikkeling te Brussel van 26 april 2011 dit advies in grote lijnen bevestigt;
dat uit het advies van het hoofdbestuur Duurzame Landbouwoontwikkeling te Brussel blijkt dat de uitbreiding aanvaard kan worden onder voorwaarde dat de covergistingsoinstallatie effectief zal gebouwd worden; dat indien deze laatste installatie niet gerealiseerd wordt dan de stallen meer naar voren moeten worden ingepland, teneinde het achterliggende open landbouwo gebied te vrijwaren;

dat een andere opmerking is dat de plannen onvolledig zijn wat betreft de inplanting van voerdersilo's en de luchtwasser;

Overwegende dat vanuit ruimtelijk oogpunt het hier een solitaire inplanting betreft, waarvan weliswaar reeds een aantal constructies op deze locatie vergund werden; dat de verdere uitbouw echter een dermate grootschalig geheel zal creëren dat een inpassing in het open agrarisch gebied niet meer mogelijk is; dat de bebouwing tot op een diepte van circa 250 meter vanaf de voorliggende weg komt; dat de totale bebouwde grondoppervlakte van het bestaand bedrijf (gerealiseerde stallen) verdubbeld wordt namelijk van circa 5750 m² naar 13900m²; dat een dergelijke diepe indringing en bebouwde omvang in het landschap storend zal zijn;

Overwegende dat langsheen de linker zijdelingse perceelsgrens een rij populieren staat; dat aan de voorzijde van het bedrijf enkele bomen en haagbeuk staan; dat voor het overige er op de bedrijfsterreinen geen eigen groenschermen staan; dat het bedrijf wel omgeven wordt door fruitboomplantages (langs linker perceelsgrens en aan de achterzijde van het bedrijf) en een bosje (aan voorzijde van het bedrijf); dat een groenbuffer achteraan het bedrijfsterrein ontbreekt; dat dit nochtans wel weergegeven is op de plannen van de milieuvergunningsaanvraag; dat de inplanting van de stallen (o.a. tussenruimte 2 gebouwen van een stal) en de uitbouw aan de voorgevel van de stallen (regenwaterput wordt een andere bestemming) overigens ook verschilt met die van de milieuvergunningsaanvraag;

Overwegende dat een dergelijk grootschalig bedrijf moet ingeplant worden op een goed ontsloten terrein in plaats van op kwetsieuze locatie in de open ruimte, die enkel bereikbaar is via lokale veldwegen;

Overwegende dat uit de MER-studie blijkt :

- * dat het aantal transporten zal oplopen van 10 per week in de huidige situatie over 31/week (huidig vergund) naar 45 per week na uitbreiding;*
- * dat het transport via de [REDACTED] over de [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] doorheen het dorp van Halen naar de N2 verloopt; dat kleine lokale wegen dan ook gebruikt worden voor de transportbewegingen door het bedrijf;*
- * dat de transportroute ook door het dorpscentrum van Halen verloopt;*
- * dat op zich dit een negatief effect zijn zal (= zeer hoog aantal transporten (meer dan 50) per week langsheen lokale wegen en doorheen gevoelig gebied.);*
- * dat bijkomende maatregelen voorgesteld kunnen worden; dat in het MER een alternatieve transportroute wordt voorgesteld ([REDACTED] over de [REDACTED], [REDACTED] en via [REDACTED] en een stukje via [REDACTED].);*
- * dat het transport over verharde wegen zal moeten gebeuren; dat hiervoor eerst de toegangsweg tot het bedrijf zal moeten verhard worden;*
- * dat de gemeente echter de toezegging gedaan heeft dat deze onverharde weg geasfalteerd zal worden; dat dit gepland wordt in het kader van de co-vergiftingsinstallatie; dat deze verharding slechts tot aan het bedrijf zou worden gerealiseerd;*

Overwegende dat inzake de verkeershinder de MER-studie concludeert :

- * dat het aantal wekelijkse transporten zullen toenemen bij uitbreiding van het aantal varkens; dat het gemiddeld per week (gewenste situatie) = 44,4;*

- * dat dit geklasseerd wordt als een matig negatief effect (= hoog aantal transporten (20-50) per week langsheen lokale wegen en doorheen gevoelig gebied);
- * dat het aantal transporten evenwel noodzakelijk is voor een optimale bedrijfswerking, dus echte milderende maatregelen om dit te beperken zijn niet beschikbaar;

Overwegende dat het zwaar verkeer van en naar het bedrijf over een onverharde en smalle landbouwweg een probleem is en blijft, zowel voor de directe omgeving als de ruimere aan- en afvoeroute;

dat het transport niet enkel via Halen maar ook via Kortenaken gebeurt;

dat deze route niet opgenomen is in de MER-studie; dat nochtans uit een gesprek met een bewoner van de [REDACTED] (Kortenaken) bleek dat er frequent verkeer is vanwege het landbouwbedrijf;

Overwegende dat de [REDACTED] slechts circa 3 meter breed is; dat het verbreden van de weg niet mogelijk is gezien de wegberm behouden moet blijven; dat een deel van de weg in het bermbeheerplan van Halen (goedgekeurd op 12 mei 2006) geklasseerd staat als type 6 (Zevenblad-Ridderzuring);

dat anderzijds de weg onverhard is;

dat bij de voorgaande vergunningsaanvraag voor het oprichten van de vergistingsinstallatie de uitrusting van de ontsluitingsweg een belangrijk gegeven was voor de deputatie; dat het besluit van 29 oktober 2009 vermeldt :

‘Overwegende dat de deputatie in zitting van 16 september 2009 beslist heeft om vooraleer over het beroep te beslissen, het standpunt van de gemeenteraad inzake het effectief uitvoeren van het verharderen van de toegangsweg ([REDACTED]) tot het bedrijf te kennen;

dat in een schrijven van 23 september 2009 het college van burgemeester en schepenen meldt dat er in het goedgekeurde gemeentebudget voor 2009 een bedrag voorzien is voor het opmaken van een technisch plan met het oog op het verharderen van een gedeelte van de [REDACTED];

dat voor de effectieve uitvoering ervan het stadsbestuur de beslissingen van zowel de milieuvergunning als de stedenbouwkundige vergunning wil afwachten’;

Overwegende dat een effectieve realisatie van verbeteringswerken aan de weg (momenteel) niet aan de orde is gezien het college van burgemeester en schepenen in voorliggende aanvraag een ongunstig advies verleend heeft;

Overwegende dat de ontsluiting hoofdzakelijk gebeurt via lokale wegen en deels gelijk met het fietsenroutenetwerk Haspengouw verloopt;

dat dit ook geldt voor de alternatieve route zoals voorgesteld in het MER; dat de [REDACTED] zoals de [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan geselecteerd is als een lokale weg III; dat ter hoogte van deze wegen de verblijfsfunctie prioritair is ten aanzien van de verkeersafwikkeling; dat deze wegen ontsluitingswegen op buurniveau zijn; dat eventuele maatregelen de verblijfsfunctie dan ook dienen te accentueren en het doorgaand verkeer te ontmoedigen;

Overwegende dat het MER vermeldt dat er 10.500 m³ grondverzet zal zijn bij de oprichting van de 2 varkensstallen; dat de uitgegraven grond gebruikt zal worden om een aarden wal (14.000m³) rond het bedrijf aan te leggen of om het terrein op te hogen;

*dat alle vrijgekomen grond op het bedrijf zal blijven;
dat voorliggend vergunningsaanvraag hierover geen gegevens bevat;*

*Overwegende dat om voormelde ruimtelijke en technische redenen het beroep niet kan
ingewilligd worden;
dat de vergunning niet kan worden verleend.*

Gehoord het verslag van Walter Cremers, lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Het door de heer [REDACTED], namens [REDACTED] bvba ingesteld beroep wordt **niet ingewilligd**.

Vervolgens wordt aan [REDACTED] bvba, [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning **geweigerd**.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend aan de verzoekende partij met een aangetekende brief van 1 juni 2011.

Het beroep tot vernietiging van 1 juli 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij beschikt als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning over het rechtens vereist belang overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO.

De verzoekende partij toont op basis van de neergelegde stukken op voldoende wijze aan dat de beslissing om in rechte te treden voor de Raad op rechtsgeldige wijze genomen is.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.23, §1 VCRO, de formele motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.

De verzoekende partij zet uiteen dat de overheid die uitspraak doet over een stedenbouwkundige aanvraag ook in beroep een eigen beoordeling moet maken over de aanvraag en het ingediende

beroep en de eigen motieven van de overheid die een beslissing moet nemen dienen terug te vinden te zijn in de beslissing.

De verzoekende partij stelt dat uit de beslissing zelf moet kunnen worden afgeleid of de verwerende partij bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of zij zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Volgens de verzoekende partij blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de verwerende partij een eigen beoordeling zou gemaakt hebben over de aanvraag en het ingediende beroep.

Zij stelt dat wanneer de bestreden beslissing wordt vergeleken met het verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar niet anders kan vastgesteld worden dan dat de motivering die de door de verwerende partij genomen beslissing zou moeten rechtvaardigen louter bestaat uit het klakkeloos overnemen van de overwegingen uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar, met uitzondering van het feit dat elke zin begint met *“Overwegende dat ...”*.

De verzoekende partij meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom de verwerende partij het standpunt zoals vertolkt in het verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar zou gevolgd zijn en waarom dit dan wel zo zou zijn.

In de bestreden beslissing kunnen alleszins niet de eigen motieven van de verwerende partij worden aangetroffen op grond waarvan de vergunning niet zou kunnen toegestaan worden. De zinssnede: *“Overwegende dat om voormelde ruimtelijke en technische redenen het beroep niet kan ingewilligd worden; dat de vergunning niet kan worden verleend.”* is een loutere, nietszeggende stijlformule die niet als een afdoende motivering kan worden beschouwd.

De verzoekende partij leidt daaruit af dat het dossier op een onzorgvuldige wijze afgehandeld werd en tevens de motiveringsplicht schendt.

De verzoekende partij besluit tot de gegrondheid van het ingeroepen middel..

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij erkent dat de motieven zoals opgenomen in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overgenomen zijn in de bestreden beslissing.

Door het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar onder meer (doch niet uitsluitend) over te nemen als haar eigen standpunt over de aanvraag, heeft de verwerende partij zich uitdrukkelijk de motivering van dit advies eigen gemaakt waardoor voldaan is aan de motiveringsplicht conform de vaststaande rechtspraak van de Raad van State.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ten onrechte verwijst naar het arrest van de Raad d.d. 25 januari 2011 (arrest nr. A/2011/3 van 25 januari 2011 in de zaak 2010/376/A/2/346) daar waar het arrest enkel een heropening der debatten beveelt over een ambtshalve opgeworpen middel en de Raad nog geen oordeel in de vorm van een arrest hierover heeft uitgesproken, laat staan dat het zou gaan om een in kracht van gewijsde getreden arrest.

De verwerende partij stelt dat uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat alle relevante factoren en omstandigheden werden afgewogen bij de voorbereiding en het nemen van de beslissing. Zij stelt bovendien dat zij bijkomend het advies heeft ingewonnen van het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling te Brussel alvorens een beslissing te nemen, wat de zorgvuldigheid in hoofde van de verwerende partij bevestigt.

De verwerende partij stelt dat zij het beroepsdossier zorgvuldig onderzocht heeft rekening houdend met onder meer het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en dat zij op grond van dit verslag, d.w.z. na kennisneming en inoverwegingneming ervan na een bijkomend onderzoek haar afdoende gemotiveerd besluit genomen heeft.

Volgens de verwerende partij is het zorgvuldigheidsbeginsel niet geschonden.

De verwerende partij merkt op dat zij op basis van artikel 4.7.23 § 1 VCRO uitspraak doet over de ingestelde beroepen als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. De motiveringsplicht impliceert dan ook niet dat het als vergunningverlenende bestuursorgaan alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing blijkt op welke met de plaatselijke aanleg en de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen ons college zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren zodat de Raad kan nagaan of bij het nemen van de beslissing werd uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of die gegevens correct werden beoordeeld en of ons college op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing kon komen.

De verwerende partij besluit tot de ongegrondheid van het ingeroepen middel.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij niet in concreto aangeeft welke andere elementen de bestreden beslissing bevat ter verantwoording van de door haar genomen beslissing. Zij is van oordeel dat de verwijzing naar de ingeroepen rechtspraak van de Raad wel relevant is.

De verzoekende partij stelt dat de verwijzing naar het bijkomend onderzoek naast de kwestie is, vermits het bijkomend advies van 26 april 2011 ook aangehaald werd in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partij besluit dat in de bestreden beslissing nergens de eigen motieven van de verwerende partij kunnen teruggevonden worden op grond waarvan de vergunning niet kan toegestaan worden.

Beoordeling door de Raad

In de bestreden beslissing wordt expliciet verwezen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (*“gelet op...”*), wat aangeeft dat de verwerende partij een eigen beoordeling maakt van de vergunbaarheid van de voorliggende aanvraag.

Uit de opbouw van de bestreden beslissing, waarbij de verwerende partij eerst verwijst naar de diverse ontvangen adviezen en naar de hoorzitting, en daarna op grond van de voorliggende stukken en adviezen de aanvraag op haar vergunbaarheid beoordeelt, blijkt voldoende dat de overwegingen die de basis vormen van het weigeringsbesluit de eigen beoordeling uitmaken van de verwerende partij.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2.1.2, §7, 4.3.1, §1.1° en 1.1.4 VCRO, van de beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel, machtsoverschrijding, het continuïteits- en motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

1.

De verzoekende partij zet in een eerste onderdeel uiteen dat de verwerende partij op het einde van de besteden beslissing stelt:

“Overwegende dat om voormelde ruimtelijke en technische redenen het beroep niet kan ingewilligd worden; dat de vergunning niet kan worden verleend.”

Zij is van oordeel dat hieruit niet blijkt welke de ruimtelijke en technische redenen dan wel zouden zijn die volgen uit de overwegingen.

Volgens haar is de bestreden beslissing gekenmerkt door een dermate vaagheid dat niet anders kan geconcludeerd worden dan dat de motiveringsbeslissing is geschonden.

De verzoekende partij zet in een tweede onderdeel uiteen dat ook in de overige overwegingen de weigeringsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is.

De verwerende partij kan zich niet baseren op de motieven van het college van burgemeester en schepenen, vermits een stilzwijgende weigering per definitie geen motieven bevat vermits ze stilzwijgend is.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij zich evenmin kan beroepen op het bijkomend advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling omdat daaruit geen weigeringsmotieven blijken, wel integendeel. Het advies van 2 februari 2009 waarnaar verwezen wordt, is achterhaald omdat de vergistingsinstallatie op 29 oktober 2009 vergund is.

De verzoekende partij argumenteert dat tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren ingediend werden en uit de bestreden beslissing niet blijkt of de verwerende partij het standpunt van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling al dan niet volgt en of dit al dan niet een weigeringsmotief betreft dat weerhouden werd.

De verzoekende partij stelt dat ook uit het advies van het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling te Brussel geen weigeringsgronden blijken. Evenmin kunnen deze gevonden worden in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de hoorzitting en de beschrijving van het project. Er wordt in de bestreden beslissing niet vermeld of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften, maar alleszins worden geen weigeringsmotieven vermeld.

De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij onvoldoende motiveert waarom de vergunning niet kan aanvaard worden vanuit de goede ruimtelijke ordening en meer bepaald vanuit de bestaande toestand. Zij betoogt dat de aanvraag niet gelegen is in een waardevol

agrarisch gebied met speciale kenmerken die behouden moeten worden en zouden verstoord zijn door de aanvraag. De verwerende partij geeft geen concrete invulling van de goede ruimtelijke ordening en gebruikt enkel vage omschrijvingen.

De verzoekende partij meent dat er noch vanuit de bestaande toestand noch vanuit het beleid valabele weigeringsmotieven aanwezig zijn. Het terrein is gelegen binnen herbevestigd agrarisch gebied.

De verwerende partij heeft volgens de verzoekende partij geen gemotiveerde belangenafweging uitgevoerd zoals voorzien in artikel 1.1.4 VCRO. Zij merkt bovendien op dat de overheid door het vergunnen van het oorspronkelijke bedrijf impliciet heeft te kennen gegeven dat zij akkoord kan gaan met de inplantingslocatie. De verzoekende partij heeft investeringen gedaan in functie van de bekomen vergunningen op basis van een redelijk verwachtingspatroon gecreëerd door de overheid. Om zich economisch te kunnen ontwikkelen (rentabiliteit) dringt een verdere uitbreiding zich op. Omwille van zuinig ruimtegebruik is een alternatieve inplanting ver weg van het huidige bedrijf niet haalbaar en niet wenselijk. De verwerende partij heeft nagelaten al deze afwegingen van de verschillende belangen en de maatschappelijke gevolgen te maken.

De verzoekende partij stelt dat de uitbreiding van een bedrijf weigeren louter omwille van de grootschaligheid het redelijkheidsbeginsel schendt. Landbouwbedrijven hebben nu eenmaal bepaalde afmetingen omwille van de leefbaarheid. Het redelijkheidsbeginsel verbiedt de overheid kennelijk onredelijk te handelen wanneer zij over enige appreciatieruimte beschikt. In casu blijkt volgens de verzoekende partij de onredelijkheid uit het niet op redelijke wijze doortrekken van eerdere genomen basisbesluiten die inhouden dat het bedrijf op die plek kan en dus ook toekomstmogelijkheden heeft.

De verzoekende partij overweegt dat de VCRO niet vereist dat een landbouwbedrijf slechts voor vergunning in aanmerking komt als het gelegen is langs een voldoende uitgeruste weg. De functiecategorie 'agrarisch' werd niet opgenomen in artikel 4.3.5, §1 VCRO. Volgens de verzoekende partij wijkt de verwerende partij van dit standpunt af door te stellen dat een landbouwweg moet verhard worden. Zij motiveert echter niet waarom de tot nu toe steeds gevolgde beleidslijn niet wordt gehandhaafd, zodat zij onzorgvuldig handelt.

De verzoekende partij overweegt dat in de bestreden beslissing niet aangetoond wordt waarom bijkomende vervoerbewegingen dermate verstorend zijn of niet als dusdanig kunnen gemilderd worden dat hierdoor de goede ruimtelijke ordening in het gedrang zou gebracht worden. De bestreden beslissing verwijst weliswaar naar de vorige vergunning, waar dit ook al een probleem zou geweest zijn, doch de verwerende partij heeft die vergunning zonder meer afgeleverd. Volgens de verzoekende partij blijkt uit het MER-rapport niet dat de bijkomende transportbewegingen niet zouden kunnen via de voorliggende weg. Het MER-rapport spreekt enkel van een negatief effect maar stelt een alternatieve route voor.

Volgens de verzoekende partij is de MER-studie, die goedgekeurd is door de Vlaamse Overheid, gebaseerd op tellingen ter plaatse en opgemaakt door deskundigen. Door het MER-rapport naast zich neer te leggen en te verwijzen naar een (onbetrouwbare) verklaring van een buurtbewoner en dit als determinerend te laten doorwegen in haar beslissing, handelt de verwerende partij onzorgvuldig. Volgens de verzoekende partij betreft het een bestaande weg in steenslagverharding van 3 meter breed. De verwerende partij toont niet aan dat deze goed uitgeruste weg de bijkomende vervoerbewegingen niet kan opvangen.

De verzoekende partij voert aan dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing beweerd wordt, niet blijkt uit het MER-rapport dat de huidige wegbreedte reeds voor problemen zorgt. Dit blijkt enkel uit een standpunt van het college van burgemeester en schepenen naar aanleiding van een vorige verleende vergunning. Vermits deze vergunning toen afgeleverd werd, impliceert zulks dat de overheid toen een gedegen en gegronde afweging heeft gemaakt en geoordeeld heeft dat de bestaande ontsluiting voldoet.

De verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is dat de overheid eerst een vergistingsinstallatie vergunt om vervolgens de noodzakelijke uitbreidingsplannen van het bedrijf, die haar toen al bekend waren, te weigeren.

De verzoekende partij poneert dat de bestreden beslissing in ondergeschikte orde ten onrechte melding maakt van het ontbreken van een groenscherm, terwijl uit het MER-rapport niet blijkt dat er visuele hinder zal ontstaan of dat een groenscherm noodzakelijk is. Wel is het zo dat de verzoekende partij dit in het MER-rapport zelf heeft voorgesteld. Zij zal hiervoor ten gepaste tijde een aanvraag indienen.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij zich ten onrechte beroept op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat evenwel geen beoordelingsrond mag vormen voor vergunningsaanvragen overeenkomstig artikel 2.1.2, §7 VCRO. Bovendien zijn de aangehaalde overwegingen ook feitelijk onjuist. Het feit dat er van de ontsluitingswegen ook gebruik gemaakt wordt om te fietsen is geen determinerend weigeringscriterium, vermits de aanvraag gelegen is in agrarisch gebied. Zone-eigen landbouwbedrijven mogen niet beknot worden in hun exploitatie ten voordele van fietsroutes. Een aldaar gevestigd bedrijf is bovendien niet in strijd met de bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De verwerende partij leest het structuurplan volgens de verzoekende partij verkeerd.

De verzoekende partij stelt dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan niet gezien kan worden als 'beleidsmatig gewenste ontwikkelingen' zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2 VCRO. Zij is van oordeel dat de onverkorte verwijzing door de verwerende partij naar de verkeerd gelezen en geïnterpreteerde principes van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan strijdig is met de decretale bepalingen zonder concrete toetsing van deze principes en van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening.

Bovendien blijkt volgens de verzoekende partij uit het gewestplan dat de alternatieve wegroute zich grotendeels in agrarisch gebied bevindt en slechts voor een deel langs woongebied met landelijk karakter. Deze gebieden zijn overigens volgens de gewestplanvoorschriften eveneens bestemd voor landbouwbedrijven.

De verzoekende partij meent dat vanuit het duurzaamheidsprincipe zoals opgenomen in de doelstellingenbepalingen van artikel 1.1.4 VCRO omzichtig moet omgesprongen worden met het aansnijden van nieuwe open ruimte. Het belemmeren van een optimaal gebruik van bestaande landbouwbedrijven heeft alleen voor gevolg dat elders open ruimte moet aangesneden worden. Dit kan volgens de verzoekende partij niet de bedoeling zijn. Het is een raadsel waarom de verwerende partij de zonevreemde functies laat primeren op de zone-eigen aanvraag. Zij acht dit in strijd met artikel 1.1.4 VCRO, artikel 4.3.1, §1, 1° b) VCRO en met de motiveringsplicht.

De verzoekende partij meent dat de verwerende partij het continuïteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel miskent, en zij haar beslissing laat steunen op willekeur. De aanvraag werd volgens haar zonder objectieve

en redelijke verantwoording geweigerd door zich onder meer te baseren op een verkeerde aanhaling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, doordat verkeerde rechtmatige verwachtingen gecreëerd werden, waarbij de verwerende partij afgeweken is van een gedragslijn die gangbaar en vertrouwd was. De bestreden beslissing is volgens haar onzorgvuldig voorbereid en niet gebaseerd op een correcte feitenvinding met afweging van alle relevante factoren en omstandigheden.

De verzoekende partij besluit tot de gegrondheid van het ingeroepen middel.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het middel onontvankelijk is omdat de verzoekende partij zich beperkt tot kritiek op bepaalde passages van adviezen en stelt dat de weigeringsgronden die uit het besluit blijken niet overtuigend genoeg zijn. Dergelijke bemerkingen kunnen volgens de verwerende partij onmogelijk beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur noch als een omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden. Het komt de Raad niet toe gelet op artikel 4.8.1, tweede lid en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO, uitspraak te doen over de opportuniteit.

De verwerende partij stelt dat met betrekking tot de opgeworpen tekortkoming aan de motiveringsplicht uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat zij de aanvraag ongunstig heeft beoordeeld vanuit de onverenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening zich hierbij steunende op de volgende elementen:

1. de verdere uitbouw zal een dermate grootschalig geheel creëren waardoor een inpassing in het open agrarisch gebied niet meer mogelijk is. De bebouwing tot op een diepte van circa 250 meter vanaf de voorliggende weg en een totale bebouwde oppervlakte die verdubbeld wordt van circa 5.750 m² naar 13.900 m² brengen een dergelijke diepe indringing en bebouwde omvang teweeg die storend is in het landschap.
2. dergelijk grootschalig bedrijf moet ingeplant worden op een goed ontsloten terrein in plaats van op de kwetsieuze locatie in de open ruimte die enkel bereikbaar is via lokale veldwegen.

De verwerende partij stelt dat in acht genomen de hierboven vermelde concrete motivering zij als orgaan van actief bestuur voldoet aan de op haar rustende motiveringsplicht.

Voor wat betreft de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening merkt de verwerende partij op dat zij als vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt over een discretionaire bevoegdheid waarbij de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet kan noch mag in de plaats stellen. In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad enkel rekening houden met de motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing en dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het deze correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen.

De verwerende partij is van oordeel dat zij voortgaande op de uiteenzetting en overwegingen in de bestreden beslissing in alle redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij vestigt de aandacht op het feit dat zij, onder meer in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel en teneinde met volledige kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, zij naast de adviezen die werden ingewonnen door het college van burgemeester en schepenen van de stad Halen (waaronder het reeds ongunstig advies d.d. 4 oktober 2010 van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling bij het Departement Landbouw en Visserij) opnieuw een bijkomend advies heeft gevraagd aan de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling bij het Departement Landbouw en Visserij ditmaal van het Vlaamse Gewest (zijnde de hoofdzetel). In dit laatste advies werd een duidelijke voorwaarde gesteld voor het toekennen van een stedenbouwkundige vergunning die ook reeds in het advies d.d. 4 oktober 2010 van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling bij het Departement Landbouw en Visserij werd gesteld nl. dat de vergunde vergistingsinstallatie ook effectief gebouwd wordt, voorwaarde die op het tijdstip van het beoordelen van de vergunningsaanvraag niet was vervuld.

De verwerende partij citeert uitvoerig voormeld advies en stelt dat hierin onder meer vastgesteld werd dat de plannen onvolledig zijn voor wat betreft de inplanting van de voedersilo's en de luchtwasser. Ook werd vastgesteld dat de groenbuffer achteraan het bedrijfsterrein ontbreekt hoewel deze nochtans is weergegeven op de plannen van de milieuvergunningsaanvraag. Ook de inplanting van de stallen waaronder de tussenruimte tussen de twee gebouwen van de stal en de uitbouw aan de voorgevel van de stallen verschilt eveneens met de weergave ervan op de milieuvergunningsaanvraag. Daarnaast werd vastgesteld dat de aanvraag een verregaand mobiliteitsimpact heeft wat één van de facetten uitmaakt ter beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening in de zin van artikel 4.3.1 §2 VCRO, hetgeen mede heeft geleid tot de weigeringsbeslissing.

De verwerende partij meent dat uit het voorgaande blijkt dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat zij onzorgvuldig zou geweest zijn bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dan wel haar motiveringsplicht zou geschonden hebben.

De verwerende partij stelt dat voor wat betreft de opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel, rechtzekerheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel en continuïteitsbeginsel, moet worden opgemerkt dat de aanvrager geen rechten of verworvenheden kan putten uit voorgaande aanvragen van stedenbouwkundige vergunningen.

Zij stelt dat stedenbouwkundige vergunningen enkel rechten en aanspraken inhouden voor wat betreft de goedgekeurde aanvraag en niet voor wat betreft eventuele toekomstige aanvragen.

Zij merkt bovendien op dat precies (doch niet uitsluitend) het dermate grootschalig karakter van het aangevraagde project nl. de bebouwing tot op een diepte van circa 250 meter vanaf de voorliggende weg en een totale bebouwde oppervlakte die verdubbeld wordt van circa 5.750 m² naar 13.900 m², een dergelijke diepe indringing en bebouwde omvang teweeg brengt die storend is in het landschap.

Dergelijk grootschalig bedrijf moet volgens de verwerende partij ingeplant worden op een goed ontsloten terrein in plaats van op de kwetsieuze locatie in een open ruimte die enkel bereikbaar is via lokale veldwegen.

De verwerende partij overweegt dat de verzoekende partij zich ten onrechte meent te kunnen beroepen op een voorgaande stedenbouwkundige vergunning die overigens nog niet volledig werd uitgevoerd.

De verwerende partij merkt op dat zij zich niet op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan als zodanig beroept om de stedenbouwkundige aanvraag af te wijzen. De kwalificatie van een aantal wegen in de nabijheid conform het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan als lokale weg III maakt een onderdeel uit van de mobiliteitsimpact van de aanvraag wat op zijn beurt een beoordelingselement uitmaakt voor de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening in de zin van artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Van een schending van artikel 2.1.2, §7 VCRO kan volgens de verwerende partij geen sprake zijn.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat de opgeworpen inbreuk op het verbod op machtsoverschrijding door de verzoekende partij in haar verzoekschrift nergens wordt toegelicht. Het middel is wat dit onderdeel betreft volgens haar onontvankelijk.

De verwerende partij besluit tot de ongegrondheid van het ingeroepen middel.

3.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij de ontvankelijkheid van haar tweede middel. Zij verwijst naar de hoofding van het middel waarin de wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur vermeld worden die geschonden zijn.

In de twee onderdelen van het middel wordt vervolgens in extenso uiteengezet waarom de aangehaalde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur geschonden worden.

Het eerste onderdeel betreft de conclusie van het bestreden besluit, waarover in het verzoekschrift het volgende wordt gesteld:

“Het is evenwel niet duidelijk welke de ruimtelijke en technische redenen dan wel zouden zijn die volgen uit de overwegingen. De Deputatie trekt geen duidelijke en ondubbelzinnige conclusies.

De beslissing van de Deputatie is derhalve gekenmerkt door een dermate vaagheid dat niet anders kan worden geconcludeerd dan dat de motiveringsbeslissing is geschonden.”

De verzoekende partij stelt dat in het tweede onderdeel elk punt en onderdeel van de bestreden beslissing besproken wordt en uitvoerig uiteengezet is waarom de aangehaalde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn en waarom elk van deze punten de genomen beslissing niet op wettige wijze kunnen verantwoorden.

De verwerende partij heeft volgens de verzoekende partij bovendien zeer goed begrepen welke schendingen worden aangevoerd en heeft daar ook op geantwoord in haar nota (pagina 10-14).

Het middel is volgens de verzoekende partij wel degelijk ontvankelijk.

De verzoekende partij heeft in haar verzoekschrift uitvoerig en in concreto aangetoond waarom de elementen aangehaald in de bestreden beslissing niet op wettige wijze de weigeringsbeslissing kunnen verantwoorden. De verwerende partij beperkt zich ertoe te verwijzen naar de inhoud van de bestreden beslissing en weerlegt de argumentatie van de verzoekende partij niet.

De verzoekende partij herhaalt dat de motieven die terug te vinden zijn in de bestreden beslissing in alle redelijkheid de genomen weigeringsbeslissing niet kunnen rechtvaardigen.

Zoals reeds aangehaald in het verzoekschrift blijken uit het advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling geen (afdoende) weigeringsmotieven, wel integendeel. De conclusie van het advies luidt immers voorwaardelijk gunstig. In dit advies wordt ook niet gezegd dat de covergistingsinstallatie gelijktijdig zou moeten gerealiseerd worden. Er wordt slechts een voorwaarde gekoppeld aan het gunstig advies, zijnde de effectieve realisatie van de covergistingsinstallatie.

In de bestreden beslissing wordt ook nergens gesteld dat de covergistingsinstallatie niet zou gebouwd worden (er werd zelfs een stedenbouwkundige vergunning voor verleend!) en nog minder waarom de vergunning niet voorwaardelijk zou kunnen worden verleend.

De verwerende partij kan volgens de verzoekende partij dan ook niet steunen op voormeld advies om de (beweerd) afdoende motivering van de weigeringsbeslissing te rechtvaardigen.

Dat de opmerkingen inzake de groenbuffer, inplantingsplaats en de mobiliteitsimpact de weigering niet op wettige wijze kunnen rechtvaardigen werd uitvoerig aangetoond in het verzoekschrift. De verwerende partij weerlegt deze argumentatie volgens de verzoekende partij niet.

De verzoekende partij herhaalt dat de overheid niet zomaar en zonder bijzondere motivering kan afwijken van eerder genomen beslissingen die inhouden dat het landbouwbedrijf op die plek kan en ook toekomstmogelijkheden heeft zonder het redelijkheids- en het continuïteitsbeginsel te schenden. Deze argumentatie wordt door de verwerende partij niet weerlegd.

De bestreden beslissing is volgens de verzoekende partij wel degelijk gesteund op de bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Zelfs indien zulks niet het geval zou zijn (*quod non*) wijst de verzoekende partij erop dat in het verzoekschrift uitvoerig werd aangetoond dat de aangehaalde elementen inzake mobiliteitsimpact de weigeringsbeslissing niet op wettige wijze kunnen verantwoorden

De verzoekende partij besluit tot de gegrondheid van het ingeroepen middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij omschrijft in de aanhef van het middel op voldoende wijze de geschonden geachte regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur. De verzoekende partij zet op uitvoerige wijze uiteen op welke wijze zij deze regelgeving en beginselen geschonden acht. Bovendien heeft de verwerende partij dit ook zo begrepen en heeft zij hierop op omstandige wijze verweer gevoerd.

De Raad verwerpt de door de verwerende partij opgeworpen exceptie.

2.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2 VCRO wordt de goede ruimtelijke ordening beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

De Raad kan zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij

enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.

De verwerende partij motiveert haar weigeringsbeslissing inzake de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats op grond van de overweging dat de aanvraag leidt tot een dermate grootschalig bedrijf (13.900 m²) dat niet inpasbaar is in het open agrarisch gebied en dat de diepe indringing (250 meter vanaf de openbare weg) en de bebouwde omvang storend is.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij niet in concreto motiveert in welke mate het landbouwbedrijf dat bestemmingsconform is met het gewestplan als storend dient aanzien te worden in het agrarisch landschap, waarvan zij geen specifieke te bewaren kenmerken aanduidt. Zoals de verzoekende partij terecht opmerkt ligt het perceel niet in een landschappelijk waardevol gebied, noch is het gelegen in andere specifieke waardevolle of te beschermen gebieden. De verwerende partij geeft wel aan dat het perceel gelegen is op de rand van een landschappelijk waardevol gebied en op korte afstand van een natuurgebied, die echter geen van beide door de gevraagde uitbreiding aangesneden of aangetast worden. Evenmin wordt in de bestreden beslissing aangeduid in welke mate de gevraagde uitbreiding van het bedrijf een verstoring betekent van deze aangrenzende gebieden. De verwerende partij geeft anderzijds zelf aan dat de bosgebieden zich op meer dan één km afstand bevinden, en dat het vogel- en habitatrichtlijngebied “de Demervallei” op bijna 4 km afstand ligt. De verwerende partij geeft tenslotte aan dat het dichtstbijzijnde woongebied met landelijk karakter zich op bijna 700 meter bevindt.

4.

Zoals de verzoekende partij aantoont, ligt het aangevraagde binnen het herbevestigd agrarisch gebied voor de regio Hageland, zoals blijkt uit het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (VR/2007/DOC.0888). De omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 bepaalt dat in het kader van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen binnen deze herbevestigde agrarische gebieden de landbouwsector de zekerheid heeft dat de agrarische bestemming op lange termijn principieel behouden blijft. In de toelichting wordt gesteld dat via de beleidsbeslissingen over de herbevestigde agrarische gebieden de Vlaamse Regering het ruimtelijk beleid aangeeft dat ze in deze gebieden wenst te voeren, zijnde het behoud van de agrarische functie.

De Raad stelt vast dat zowel het vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 als de omzendbrief van 7 mei 2010 de duidelijke beleidsintentie van de Vlaamse overheid weergeeft om op lange termijn de primauteit te waarborgen van de agrarische functie in de betrokken gebieden en derhalve uitbreiding van bestaande bestemmingsconforme agrarische bedrijven aan te moedigen.

Het besluit van de Vlaamse Regering en de omzendbrief hebben, zoals reeds beslist is door de Raad van State in zijn arrest van nr. 198.852 van 11 december 2009 geen verordenende kracht, gezien zij de bestaande rechtstoestand van de betrokken gebieden niet wijzigen. Zij zijn te beschouwen als beleidsdocumenten waarin de Vlaamse regering haar beleidsvisie over planningsinitiatieven in de betrokken gebieden uiteenzet. Ten deze besliste de Vlaamse Regering de bestaande plannen van aanleg “beleidsmatig” te herbevestigen, m.a.w. te beslissen geen wijzigingen aan te brengen aan de bestaande plannen van aanleg wat betreft o.m. de in deze plannen aangeduide agrarische gebieden, bosgebieden en groengebieden.

Dergelijke beleidsintenties kunnen in het algemeen aanzien worden als beleidsmatig gewenste ontwikkelingen die op zich geen verordenende kracht bezitten ten aanzien van individuele vergunningsbeslissingen en als zodanig geen rechtsgrond vormen om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften en decretale bepalingen met betrekking tot de vergunningsvoorwaarden zoals vastgelegd in de VCRO.

Deze beleidsintenties, die op voldoende wijze openbaar gemaakt zijn vormen evenwel in casu wel een richtinggevend toetsingskader bij de beoordeling van een individuele bestemmingsconforme aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning die binnen het geografisch toepassingsbereik valt van het vermelde besluit en de betreffende omzendbrief. Indien de vergunningverlenende overheid hiervan wenst af te wijken, dient zij op straffe van schending van artikel 1.1.4 VCRO en van het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel op zorgvuldige wijze te motiveren waarom zij in een individueel geval een andere zienswijze toegedaan is dan de algemene beleidslijn die vervat ligt in het vermelde besluit van de Vlaamse Regering en de betrokken omzendbrief en om welke concrete dwingende redenen van goede ruimtelijke ordening zij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning niet vergunbaar acht.

Uit artikel 1.1.4 VCRO vloeit immers voort dat de vergunningverlenende overheid verplicht is bij haar beoordeling de verschillende relevante belangen op evenwichtige wijze tegen elkaar af te wegen. Nu vaststaat dat de aanvraag bestemmingsconform is met de gewestplanbestemming, dat deze bestemming op formele wijze herbevestigd is door de overheid in het kader van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en inzonderheid via het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 en van de omzendbrief van 7 mei 2010, dienen de motieven om tegen deze beleidslijn in te gaan en inzonderheid de uitbreiding van een bestaand vergund zone-eigen bedrijf in agrarisch gebied te weigeren, concreet en zorgvuldig aangegeven worden en op afdoende wijze gemotiveerd worden.

De motivering van de weigeringsbeslissing die in essentie enkel gesteund is op grond van de grootschaligheid van het landbouwbedrijf en op de overweging dat een open agrarisch gebied al te zeer wordt aangesneden door de gevraagde uitbreiding, voldoet in alle redelijkheid niet in het licht van de hierboven aangegeven elementen. De Vlaamse Regering heeft immers het betreffend gebied als agrarisch gebied herbevestigd teneinde precies meer rechtszekerheid te bieden aan de zich aldaar bevindende landbouwbedrijven. De Raad sluit zich overigens aan bij de pertinente bemerking van de verzoekende partij dat de inplantingslocatie aansluit bij de bestaande bebouwing, hetgeen getuigt van duurzaam ruimtegebruik en te verkiezen is boven een situatie waarin de uitbreiding los van bestaande gebouwen in agrarisch gebied zou ingeplant worden, hetgeen het open karakter van het agrarisch gebied beduidend meer zal storen.

5.

De verwerende partij steunt haar weigeringsbeslissing eveneens op het ontbreken van de vereiste van een voldoende uitgeruste weg, die bovendien niet verhard is.

Los van het feit dat artikel 4.3.5 VCRO in casu geen toepassing vindt, dient de verwerende partij het aangevraagde af te toetsen aan de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en de relevante in de omgeving bestaande toestand en kan zij een goede ontsluiting als een van de decretale aandachtspunten in aanmerking nemen.

De verwerende partij steunt zich op het feit dat de toegang tot het bedrijf enkel via niet-verharde veldwegen ontsloten wordt. Zij verwijst onder meer naar de MER-studie die bepaalt dat het

vervoer over verharde wegen zal moeten gebeuren en dat hiervoor de toegangsweg naar het bedrijf zal verhard moeten worden.

De MER-studie geeft evenwel aan dat de mobiliteit als een matig negatief effect aanzien wordt, dat niet geleid heeft tot een negatieve beoordeling. De MER-studie heeft overigens een alternatieve transportroute voorgesteld. Daarenboven blijkt uit de studie dat de gemeente zich ertoe verbonden heeft om de onverharde weg te verhardens mits de vergistingsinstallatie (waarvoor de verwerende partij reeds een vergunning afleverde) effectief zal gebouwd worden. Uit de bestreden beslissing blijkt dat voor de effectieve uitvoering de gemeente de huidige vergunningsbeslissing afwacht.

De Raad stelt vast dat de betrokken toegangsweg 3 meter breed is met steenslagverharding. Uit de voorgebrachte luchtfoto blijkt dat deze weg quasi uitsluitend dient voor de ontsluiting van het bedrijf van de verzoekende partij. Daarenboven blijkt uit een vorige beslissing die geleid heeft tot het verlenen van de vergunning voor de vergistingsinstallatie dat de verwerende partij vooraleer een positieve beslissing te nemen het standpunt wenste te kennen van de gemeente met betrekking tot de mogelijke verharding van de weg.

Door bij een latere uitbreidingsaanvraag een ander standpunt in te nemen met betrekking tot de mobiliteitsproblematiek schendt de verwerende partij naar het oordeel van de Raad het continuïteitsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel die maken dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtszoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het vergunningverlenend bestuur. Het vertrouwensbeginsel is hier eveneens een uitdrukking van nu het betekent dat de rechtszoekende, voortgaand op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunten, op een bepaalde uitkomst mocht vertrouwen.

Het valt niet te begrijpen dat de verwerende partij wel een positieve vergunningsbeslissing heeft genomen in 2009, rekening houdend met dezelfde mobiliteitsproblematiek, in het kader van de aanvraag van een vergistingsinstallatie, temeer daar de voorziene uitbreiding (verdubbeling) van het bedrijf in het kader van die aanvraag reeds expliciet aan bod kwam, en de aanvraag door de verwerende partij zelf beoordeeld werd als een eerste fase in de verdere uitbreiding van het bedrijf tot verdubbeling van haar vergistingscapaciteit en uitbreiding van haar varkensbestand naar 12.600 varkens, welke laatste uitbreiding precies het voorwerp uitmaakt van de voorliggende aanvraag.

Dit blijkt onder meer uit volgende passage van de vergunning verleend door de verwerende partij op 20 oktober 2009:

“ ...

Overwegende dat de voorliggende fase een eerste aanvraag in de verdere uitbreiding van het bedrijf is; dat de aanvrager het varkensbedrijf verder wenst uit te breiden tot 12.600 varkens, dat daarnaast ook een aantal andere rubrieken uitgebreid worden zoals o.a. de vergistingsinstallatie van 30.000 naar 60.000 ton/jaar; dat voor deze MER-plichtige activiteit er een kennisgeving dossier opgesteld is en bij de betrokken administraties ingediend is.

...”

In de mate de geplande uitbreiding door huidige voorliggende aanvraag reeds aangekondigd en expliciet meegenomen werd in de vorige positieve vergunningsbeslissing, en tevens deel uitmaakte van de goedgekeurde MER-studie, kan de Raad de huidige andersluidende beslissing met betrekking tot de gekende parkeerproblematiek niet anders dan als kennelijk onredelijk

beschouwen, waarbij de redelijke verwachtingen van de verzoekende partij tot een verdere uitbreiding van haar bedrijf op onrechtmatige wijze geschonden worden.

De verwerende partij toont niet aan dat bovenvermelde gegevens met betrekking tot de bestaande lokale ontsluitingswegen en transportroute, die reeds gekend waren op het ogenblik van het afleveren van de vergunning voor de vergistingsinstallatie in 2009, sindsdien dermate gewijzigd zijn dat zij zonder het vertrouwensbeginsel te schenden tot een andersluidende beslissing moeten leiden. De bemerking van de verwerende partij dat de ontsluiting deels gelijkloopt met het fietsroutenetwerk overtuigt niet, vermits dit geen nieuwe gegeven is en de agrarische bestemming van het gebied primeert boven eventuele toegelaten nevenbestemmingen. Overigens wordt in de bestreden beslissing niet aangetoond dat de gevraagde bestemmingsconforme uitbreiding dermate conflictueus is met de bestaande fietsroute, dat zulks redelijkerwijze moet leiden tot een weigeringsbeslissing.

6.

De verwerende partij kan zich evenmin beroepen op de voorwaarden gesteld in het advies van het hoofdbestuur Duurzame Landbouwwontwikkeling van 26 april 2011, dat immers de uitbreiding vergunbaar acht op de voorziene locatie voor zover de reeds vergunde vergistingsinstallatie effectief gerealiseerd wordt.

De verwerende partij toont niet aan dat dit een decisief element is geweest dat geleid heeft tot de weigeringsbeslissing. Het tegendeel blijkt trouwens uit het door de verwerende partij gevoerde verweer, waarbij gesteld wordt dat zij zich voor wat betreft de goede ruimtelijke ordening gesteund heeft op enerzijds het grootschalig karakter van het bedrijf en anderzijds de gebrekkige ontsluiting.

Voor zover overigens zou kunnen aangenomen worden dat de verwerende partij zulks niettemin beschouwd heeft als een decisief beoordelingselement, was er niets dat haar redelijkerwijs belette dit als bijkomstige voorwaarde op te nemen in de vergunningsbeslissing, zoals expliciet gesuggereerd werd door het advies van het departement Duurzame Landbouwwontwikkeling.

7.

De verzoekende partij merkt terecht op dat de MER-studie de noodzaak van een groenscherm/aarden wal niet oplegt en evenmin stelt dat er visuele hinder zal ontstaan. De gevraagde uitbreiding betreft bestemmingsconforme gebouwen die zich op ruime afstand van de aanpalende woningen bevinden. Uit de MER-studie blijkt enkel dat deze elementen positief kunnen bijdragen tot de goede ruimtelijke ordening, zonder evenwel aan te geven dat de aanvraag zonder deze elementen hiermee onverenigbaar is. De verwerende partij kan zich derhalve niet in alle redelijkheid op het ontbreken van de groenaanplanting beroepen als weigeringsmotief, nu zij in de bestreden beslissing de noodzaak van de aanplanting niet bijkomend motiveert en louter verwijst naar de MER-studie. Tenslotte blijkt uit de goedgekeurde MER-studie dat de verzoekende partij zich ertoe verbonden heeft de betreffende aanplantingen uit te voeren na de uitbreiding van het dierenaantal en de bouw van de vergistingsinstallatie. Deze elementen zijn duidelijk van ondergeschikt belang en kunnen naar het oordeel van de Raad niet aanzien worden als een decisief, laat staan rechtmatig weigeringsmotief in hoofde van de verwerende partij, die bovendien de mogelijke aanplanting ook als bijkomstige voorwaarde had kunnen opleggen in de vergunningsbeslissing.

Met betrekking tot de onvolledigheid van de plannen wat betreft de locatie van de voedersilo's en de luchtwasser en de verschillende weergave op de plannen van de stallen ten aanzien van de milieuvergunningsaanvraag stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing dit louter opmerkt, zonder hieruit evenwel enige juridische gevolgtrekking te maken. De Raad besluit hieruit dat dit

